

NOVINKY

Základní škola a Základní umělecká škola Karlovy Vary

duben 2015

web: www.zsazus.cz, e-mail: skola@zsazus.cz

OCENĚNÍ NEJLEPŠÍCH ŽÁKŮ A UČITELŮ

Tak jako každý rok, i letos město Karlovy Vary ocení nejlepší žáky a učitele jednotlivých škol. Slavnostní ceremoniál proběhne v červnu. I když jsem přesvědčen, že by si toto ocenění zasloužila řada mých kolegů a rovněž mnoho dalších našich žáků, směrná čísla pro tento rok jsou neúprosná. Po debatách byli nakonec k ocenění navrženi tito žáci a učitelé:

ŽÁCI

1) 1. stupeň ZŠ - Jakub Hrnko

V roce 2010 nastoupil do první třídy tichý a nenápadný kluk. Ale letos už je Kuba „páťák“.

Má výborný prospěch a baví ho i jeho obor. Je zvědavý, při vyučování je aktivní a dosahuje výborných výsledků v testech a třídních soutěžích. Hraje na dva hudební nástroje – na housle a bicí, zpívá ve sboru a chodí dokonce i na sólový zpěv. Má úspěchy v pěveckých soutěžích, rád se účastní různých kulturních vystoupení. Zapojoval se také do práce výtvarného oboru video.

Kromě toho, Kuba také pořádně vyrostl. Je dobrým kamarádem a kladnou osobností ve třídním kolektivu.

2) 2. stupeň ZŠ - Tomáš Matys

Tomáš je nadaný žák 9. A, zajímá se především o historii. Každoročně se zúčastňuje dějepisných soutěží. V letošním školním roce vyhrál se svým spolužákem soutěž O pohár Královské mincovny v Jáchymově a také získal první místo v okresním kole dějepisné olympiády. Ve škole má výborný prospěch, je oblíbený pro svůj specifický styl humoru.

3) ZUŠ - Magdaléna Pitrová

Magdaléna Pitrová je žákyní ZŠ

a ZUŠ od svých pěti let a její umělecké spektrum je rozprostřeno v mnoha předmětech, které se na naší škole vyučují, a ve všech dosahuje vynikajících výsledků. Její nadání se tak promítlo do sólového a komorního zpěvu, ve hře na violoncello a zobcovou flétnu. Ve zpěvu dosáhla do krajských kol jak v soutěžích ZUŠ, tak v soutěži Karlovarský skřivánek, kromě toho účinkovala i v komponovaných pořadech své učitelky Jany Příbilové věnovaných Osvobozenému divadlu a divadlu Semafor. Nesmíme zapomenout ani na její zpívání ve sboru Zvonek, kde byla velmi důležitým a platným členem zejména při zájezdu Zvonku do Švédska. Coby hráčka na violoncello získala 3. místo v ústředním kole soutěže komorních souborů s převahou smyčcových nástrojů a v sólovém hraní několik prvenství v krajských kolech. To samé se dá říci i o hře na zobcovou flétnu ve třídě Petra Čamka, ovšem s tím, že letos postupuje do ústředního kola. Kromě hudby se věnuje i fotografii a výtvarnému umění. Majda je navíc velmi obětavou žákyní, a když zrovna neúčinkuje, pomáhá s instalací rekvizit a kulis v našich čtyřoborových projektech nebo akademiích. Je tedy jasné, že Majda je často pro vedení školy požehnáním v momentech, kdy škola musí narychlo zajistit v nejrůznějších akcích nějaké hraní. Majda byla vždy připravená a spolehlivě odvedla tu nejlepší práci. Tedy až na ten moment, kdy měla hrát na violoncello v naší školní Galerii Duhová paleta a ona se ve stejný čas rozhodně domáhala účinkování v Galerii umění.

UČITELÉ

1) ZŠ - Jitka Schwabová

Paní učitelka Jitka Schwabová je jedním z pilířů pedagogického sboru

ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. V letošním školním roce je třídní učitelkou v 1.A.

V její práci se snoubí dlouholeté zkušenosti s chutí přijímat nové podněty a nápady. Ráda využívá moderních vyučovacích metod i didaktické techniky, pomocí nichž zapojuje žáky aktivně do vyučovacího procesu. Když k tomu přidáme její ochotu, spolehlivost, smysl pro spravedlnost a důslednost, hezký vztah k dětem a pozitivní vliv na vytvoření přátelské atmosféry v třídním kolektivu, je nade vše jasné, že paní Jitka Schwabová si cenu pro nejlepšího pedagoga zcela jistě zaslouží.

2) ZUŠ - Lydie Potužáková

Lydie Potužáková je učitelkou klavírního oddělení v ZŠ a ZUŠ. Dlouhá léta pracovala jako ředitelka ZUŠ Chodov a ZUŠ Stará Role. Během své dlouholeté práce ve hře na klavír vychovala řadu profesionálů a vynikajících umělců. Jmenujme například klavíristu Mirona Šmidáka nebo Michaela Kocába. Kromě své pedagogické praxe je i výbornou klavíristkou. Léta spolupracovala s Karlovarským symfonickým orchestrem a dodnes je jednou z našich nejlepších korepetiterek, u které často končí ty nejtěžší doprovody. Jejím největším zájmem je esoterika a umění meditace a pořádá i odborné kurzy na toto téma. V rámci tohoto zájmu navštívila paní Lydie Potužáková ve světě řadu míst, která jsou s tímto fenoménem spojená. Zájem o esoteriku jistě formoval a formuje její osobnost, a tak je pro všechny učitele v ZŠ a ZUŠ radostí potkat tuto klidnou a vždy usměvavou dámu v pravém slova smyslu.

B. Svoboda

VÝTVARNÝ KURZ 2015 ☀ CHEB

Také letos pojedeme na tradiční výtvarný kurz, tentokrát do Chebu, který začíná v neděli 21. června a končí ve čtvrtek 25. června 2015.

Jeho obsahem bude poznávání místa se skicákem pod paží ☺, kresba, malba, fotografie a výtvarné činnosti podle možností. Zaměříme se na architekturu a historii města.

Ubytování i stravování je zajiště-

no v Domově mládeže Střední zdravotnické školy v Chebu (Informace o ubytování: <http://szs.szsavoscheb.cz/index.php/domov-mladeze>).

Pojedeme vlakem v neděli 21. června z Horního nádraží (čas odjezdu a příjezdu bude upřesněn) a vrátíme se zpět do Karlových Varů ve čtvrtek 25. června 2015.

Stravování začíná i končí obědem.

Většinu výtvarného materiálu zajišťuje škola.

Platba za kurz je 1 500,- Kč a vybíráme ji do 28. května (ubytování, plná penze, doprava). Pokud neutratíme vybranou částku, peníze vrátíme.

Na kurz s Vašimi dětmi se těší
Jitka Barochová
a Zdeňka Vašířová

J I N O Z N Ě N Í

Rád bych vás pozval na nový projekt ZŠ a ZUŠ s názvem Jinoznění, na kterém se opět společně podílí všechny čtyři obory ZUŠ. Představení je pokusem o rozeznání hudebních nástrojů, hraček a vlastních hudebních i nehumedních výtvorů jako cesty do světa fantazie, rytmů a hudebních ploch, které mohou nás lidi k sobě vzájemně přiblížit.

Toto představení je na zpracová-

ní velice náročné, protože jsme spolu s žáky ještě více prohloubili možnosti všech čtyř oborů a zkoušíme v tělocvičně školy, na hony vzdálené divadelnímu prostředí. Naštěstí jsme ve vedení a personálu karlovarského divadla našli mnoho ochoty a porozumění a můžeme v divadle určité části představení vyzkoušet, za což děkujeme. Premiéra Jinoznění se bude konat 4. května 2015 v 19.30 v Karlovar-

ském městském divadle. Premiéře bude předcházet veřejná generálka 2. května, taktéž v Karlovarském městském divadle v 16.00. Vstupenky si můžete zakoupit v pokladně KMD, v Infocentru Karlovy Vary anebo přímo v kancelářích ZŠ a ZUŠ.

Jste všichni srdečně zváni.

Tato akce je finančně podpořena Statutárním městem Karlovy Vary.

Mgr. Karel Šimandl

Karlovy Vary

pojd'blíž,
ocitneš se daleko

Námět, scénář	▲ Karel Šimandl Pavla Šemberová
Hudba	● Karel Šimandl
Choreografie	■ Petra Blau Markéta Odvodyová Lenka Sušatinová Pavla Šemberová
Pěvecké nastudování	◐ Miroslava Lendělová Karolína Kučerová Jana Příbilová
Herecké nastudování	■ Naďa Pajanková Štěpánka Kačerová Lovacká
Výtvarná spolupráce	◀ Vlado Hrebeňák Jitka Barochová Zdeňka Vašířová Pavla Šemberová
Světelný design	● Tomáš Hnátek
Technická spolupráce	▶ Jan Tumpach Vlado Hrebeňák Michal Giertl Robert Chmela
Účinkují	■ Naďa Pajanková Gleb Androsov Vojtěch Přiklopil žáci tanečního oboru sbor Zvonek Chlapecký sbor žáci dramatického oboru žáci výtvarného oboru
Zpěv	● Karolína Žiškova Klára Markofová
Režie	● Pavla Šemberová

TĚŽKO NA CVIČIŠTI, TĚŽKO NA BOJIŠTI. NEBO?

Žáci třetích až osmých ročníků naší školy mají v tomto pololetí jedinečnou příležitost ověřit si své znalosti cizího jazyka a individuální schopnosti komunikovat bez pomoci svého rodného jazyka. A to je výzva pro statečné. Je to díky projektu Evropské unie, která financuje výuku rodilými mluvčími v hodinách angličtiny na základních školách. Rodilí mluvčí, původem z USA, Kanady a Velké Británie, na naší škole vyučují každou středu celé dopoledne a odpovědně navíc pořádají kurzy pro učitele AJ i ostatní pedagogické pracovníky, od začátečníků až po ty nejpokročilejší. Naši učitelé jsou tedy pro své žáky dobrým příkladem toho, že se člověk má stále co učit a měl by využívat každou příležitost, která se naskytne, aby se v životě posunul kousek dále v určité smysluplné oblasti.

Vyučující AJ se navíc zúčastní metodického kurzu, což jim pomůže získat nové zkušenosti s uplatňováním moderních výukových metod a následně je uplatnit ve vlastních hodinách. Nutno dodat, že jak pro žáky, tak i pro pedagogy je výuka současně zajímavá i náročná, protože porozumění cizímu jazyku je jedna z dovedností, které jsou u každého člověka rozvinuty na jiné úrovni. Někteří žáci tedy možná prožívají i méně příjemné okamžiky („peklo“ je jedním z možných synonym), ale budiž jim útechou, že situaci zvládají snáze než dospělí, u nichž se obavy z toho, že budou při mluvení chybovat a vypadat hloupě, násobí kvadraticky se vzrůstajícím věkem a životními zkušenostmi.

Mgr. Marek Šír,
vyučující cizích jazyků

NOVÁ ŠKOLSKÁ RADA

Od února tohoto roku je kompletní nová školská rada v tomto složení:

Členové jmenovaní zřizovatelem - městem Karlovy Vary:

Jiří Dietz - předseda školské rady
Ing. Soňa Toufarová

Volení zástupci rodičů:

Mgr. Hana Kučerová
Barbora Velinská

Volení zástupci pedagogů:

Mgr. Miroslava Lendělová
Mgr. Monika Lesserová

V tomto složení (pokud se nic nezmění) bude školská rada pracovat do začátku roku 2018.

B. Svoboda

BAREVNÝ DĚJEPIS

V letošním školním roce se nám velmi dařilo v historických soutěžích. Nejprve jsme se 1. prosince 2014 zúčastnili velmi hezké regionální soutěže O pohár Královské mincovny. V této soutěži není naše škola žádným nováčkem, už loni naši šikovní mladí historikové vybojovali druhé místo. Jenže letos se to konečně podařilo!!! Porazili jsme 12 soutěžních mužstev a náš tým ve složení **Tomáš Matys a Jakub Žiška** (oba žáci 9.A) si krásný pohár za 1. místo zasloužene přivezli.

Tomáš Matys však zabodoval i v dějepisné olympiádě. Svými obdivuhodnými historickými znalostmi zcela převálcoval všechny účastníky okresního kola a stal se jejím vítězem. Dále obě paní učitelky dějepisu

připravily pro žáky 8. a 9. tříd tři historické exkurze. Nutno podotknout, že témata těchto výletů často vyplývala z upřímného zájmu našich žáků. V prosinci 2014 navštívili žáci 9. tříd Vojenský historický ústav v Praze, kde zhlédli výstavu k výročí zahájení 1. světové války, následovala malá historická exkurze po Praze.

V měsíci květu pak žáci 9. tříd navštíví Terezín a vystoupají na horu Říp. O den později žáci 8. ročníků podniknou exkurzi do Národního divadla a také si prohlédnou Pražský hrad.

Mgr. Monika Lesserová
a Mgr. Pavla Šťastná,
učitelky dějepisu

NÁVŠTĚVA MAGISTRÁTU MĚSTA

V 6. ročníku se žáci v předmětu Výchova k občanství učí o obci. Seznamují se se strukturou obecního zřízení a s fungováním obecního úřadu a učí se rozlišit záležitosti týkající se státní správy a samosprávy.

Po ukončení tohoto tématu domluvila vyučující Mgr. Hana Sarkisovová třídě 6. A návštěvu MM v Karlových Varech. Tuto návštěvu zajistila dětem matka žákyně Elišky Ložkové, které patří velké poděkování.

Příspěvek Pavly Šťovíčkové, žákyně 6. A

V pondělí 12. ledna jsme navštívili s paní učitelkou Sarkisovou

vovou Magistrát města v Karlových Varech. Setkali jsme se tam s panem inženýrem Petrem Kulhánkem, což je primátor Karlových Varů.

Poté jsme šli do zasedací místnosti. Kladli jsme mu různé otázky, například jsme se ho zeptali na jeho pracovní dobu. Vysvětlil nám, co je obec, město a kolik pracovníků pracuje na magistrátu města, co dělá městská rada a zastupitelstvo i jak se volí.

Říkal, že nejdříve se musí zvolit městské zastupitelstvo, které se volí ve volbách. Mohou se jich zúčastnit lidé, kterým je osmnáct let. Z městského zastupitelstva se pak zvolí městská rada, která má čtyři členy. S primátorem spolupracují tři ná-

městci. Po půl hodině jsme se s primátorem města rozloučili a poděkovali mu za příjemné setkání. Každý z nás dostal od primátora dárek, belgickou čokoládu se znakem našeho města.

Magistrát města má dvě části. Oba magistráty obsahují několik různých odborů, které řídí tajemník města. Zastavili jsme se v přízemí, abychom věděli, kam si půjdeme za pár let vyřídít občanský průkaz nebo před dovolenou cestovní pas.

Jsm rádi, že jsme měli možnost poznat, čím se zabývá městský úřad a s jakými problémy se na něj můžeme v dospělosti obracet.

Mgr. Hana Sarkisovová

SYMFONICKÝ ORCHESTR

Předem se omlouvám za tak honosný název, ale je to náš vysněný hudební soubor, který máme někteří rádi a snažíme se s ním něco ušlechtilého vytvořit.

Naši malí, začínající symfonici zcela určitě ještě nechápou, do čeho se dali. Zato velcí, co už studují na vysokých školách, nezapomněli a pravidelně se vracejí.

Na sobotní zkoušky jednou měsíčně jich přijde celá řada. Nezapomněli, co s orchestrem zažili, co se naučili, jaká náročná díla v jejich podání zazněla. Hráli Beethovena, Mozarta, Stamice, Dvořáka, doprovodili několik výborných sólistů.

Soubor za poslední léta ochromil

generační problém. Začínáme pozvolna s novými, mladšími hráči, kteří se učí zvládat náročné party, naslouchat, intonačně i rytmicky s ostatními splynout. Sám mám na starost 4 klarinetisty, vím, co to dá úsilí, aby své party zvládli. O to samé chci požádat všechny své kolegy, kteří tak ještě nečiní a orchestru nepomáhají.

(Uvědomme si, kolik takových orchestrů u nás je? Existuje slogan „rodinné stříbro“. My máme to štěstí, že ho ještě ve škole máme. Zachraňme ho.)

V současnosti pracujeme na Symfonii C dur hudebního skladatele, dirigenta a houslisty Pavla Vranického

(1756-1808). Proslavil se ve Vídni, byl přítelem Beethovena a Haydna.

Dechová sekce orchestru nacvičuje oktet současného skladatele Pavla Rabase (1967), klarinetisty Hudby Hradní stráže Praha. Technicky náročná, moderní skladba vyžaduje od všech dechařů intonační a rytmickou jistotu. Obě díla by měla zaznít na závěrečném koncertu školního roku v Lázních III, 12. června v 19 hodin. Šéf orchestru Miloš Bok je náročným dirigentem, který vždy dokázal z ničeho vydolovat hodně.

Závěrem přeji orchestru více talentovaných hráčů a sílu do dalšího přežívání.

Leoš Kocián

Dramatáci v Divadle Dagmar

Pozvání do divadla se neodmítá. Nabídka zahrát si v něm už teprve ne. 25. února 2015 se i nám, dramatikům ZŠ a ZUŠ, poštěstilo podílet se na opravdovém večerním divadelním představení Antické děti. Pod tímto názvem je v Divadle Dagmar pravidelně uváděn večer věnovaný studentské divadelní tvorbě – monologům, dialogům, drobným divadelním tvarům.

Jevištní kompozici *Pižďuch?* *Aha.*, zpracovanou na motivy knihy Václava Havla Pižďuchové, jsme poprvé uvedli v prosinci 2014 na naší domovské „scéně“ v Kotelně. Bylo to v rámci už třetího předvánočního setkání s rodiči a kamarády, kterému říkáme „Malé vánoční čtení“. Možnost zahrát si i pro cizí diváky a na divadelní scéně prověřit výsledky

našeho „pižďušího bádání“ byla lákavá. A velké očekávání bylo naplněno – lehkou nervozitou a napětím, také těšením se na novou zkušenost a ve výsledku pak euforií ze zvládnutí náročného úkolu a z toho, že jsme součástí něčeho, co ještě před hodinou neexistovalo, co jsme vytvořili společně s do té doby neznámými lidmi a z čeho na nás dýchla dosud nepoznaná atmosféra. A podle ohlasů to vypadá, že i pro pižďuchy to byl úspěšný večer. Rozhodně o sobě dali vědět:

„Haló, pižďuch? Tady pižďuch.“

Vy nevíte, kdo to je? Vám nevolal? Nikdy jste ho neviděli?

Náš tým se specializací na lidské povahy a vztahy ve složení Hanka, Lenka, Anička, Kryštof, Miša, Andy, Kamča a Klára odhalil následující:

Pižďuch má dlouhý nos, velké oči, menší vzrůst, je hrbatý, hubený a také je velice zmatený. Také jsme přišli na to, že je zamlklý, mluví, jen když musí. Ke všemu není výrazný, je spíš v koutku, kde pomlouvá ostatní. A možná se nám právě proto jeví jako *úplně normální člověk*, který se chová jako my všichni – *nevidím, neslyším a já jsem nic neprovedl.* A jak jste jistě pochopili, každý pižďuch k životu nutně potřebuje telefon. Každý pižďuch skrze telefon řídí životy jiných a skrze telefon je také každý pižďuch řízen. „Haló, pižďuch? Tady pižďuch. Musíme odstranit pižďucha. Haló, pižďuch? Tady pižďuch. Musíme odstranit pižďucha. Haló,...“

Za dramatickou tvorbu
Naďa Pajanková

DIALOGY NANOHACH

Když nás na konci loňského školního roku oslovil profesionální soubor Nanohach ke vzájemné spolupráci na projektu Dialogy a jako interprety si následně vybral tanečnice z Velkého souboru ZŠ a ZUŠ, byla jsem mile překvapena a poctěna, že tento výběr patří zrovna nám.

Setkání v tvorbě a tanci s výbornými tanečnicemi, kteří patří na poli současné taneční scény opravdu mezi ty nejpovolanější, je pro nás hlasitá obrovská výzva, zkušenost a příležitost určitě i splněný sen.

Dialogy - projekt, jenž má naplnit vizi vzájemného vzdělávacího procesu mezi žáky ZUŠ a profesionálními umělci, který bude zakončen premiérovou prezentací, představením na různých místech v odlišných prostorech a městech.

K této spolupráci dále soubor Nanohach přizval taneční soubor NoTA Plzeň, pod vedením Lenky Jišové.

(pozn. soubor uvidíme v choreografii „Ženské otázky“ v Karlovarském městském divadle dne 25. 4. 2015 v rámci krajské taneční přehlídky scénického tance mládeže a dospělých).

Velký soubor a soubor plzeňský na projektu začaly pracovat časově paralelně a ve dvou rovinách.

S našimi děvčaty spolupracuje **Michal Záhora**, tanečník a choreograf, který v letošním roce obdržel nominaci na cenu Thalie 2015 za taneční výkon v představení Diptych, a s plzeňským tanečním souborem **Lea Švejdová**, tanečnice a zároveň pedagožka, která byla nominována na Cenu Sazky v roce 2008 za objev v tanci.

Každá skupina by v závěrečném výsledku měla dojít k rozličnému ucelenému tvaru, který by měl mít formu cca dvacetiminutového představení.

Dialogy zahájily svou přípravu již v prosinci 2014 víkendovým workshopem, který vedl celý tvůrčí tým Nanohach: Michal Záhora, Lea Švejdová a Honza Malík.

Šlo převážně o vzájemné poznání a seznámení se, hodiny byly zaměřeny na současné taneční techniky.

Druhé setkání následovalo v březnu, již pod vede ním Michala Záhory, kdy se tanečnice spolu s Michalem navzájem snažili odhalit a najít určitá společná témata, která by dala směr dalšímu tvůrčímu procesu.

Následovná setkání byla naplánována na měsíce květen, červen a srpen tak, aby v září 2015 bylo hotovo a mohlo se vzniklé dílo prezentovat.

Uvedení v každém městě bude doprovázeno dopoledním workshopem pro žáky ZUŠ, ale zároveň i pro místní pozvané (např. pražské, pardubické nebo plzeňské žáky ZUŠ - dle toho, kde zrovna se bude tančit), a poté již prezentací hotových děl v choreografii Michala a Ley.

Držte nám palce, ať se podaří divácké oko potěšit a zaujmout. My se těšíme moc!

Petra Blau, Kateřina Nevšímalová, Karolína Husáková, Nikola Nevšímalová, Klára Malúšová, Andrea Malúšová, Kristýna Košlerová, Ema Kučerová, Barbora Červinková a Karolína Hanková

Tvůrčí tým

Koncepce: NANOHACH

Autoři – pedagogové a choreografové: Lea ŠVEJDOVÁ, Honza MALÍK, Marta TRPIŠOVSKÁ, Michal ZÁHORA a hosté: Petra BLAU, Lenka JÍŠOVÁ

Tanec: Velký soubor ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary, NoTA Plzeň, Lea ŠVEJDOVÁ a Marta TRPIŠOVSKÁ

Hudba, korepetice: František NEDVĚD

Produkce: Honza Malík / NANOHACH z.s.

Uvedení: Praha, Plzeň, Pardubice a Karlovy Vary

Místo: bude upřesněno

skupina tanečního divadla & zapsaný spolek > Na Záměšli 26/4, 150 00 - Praha 5, Košile, IČ: 26681528, T.:+420 732 271 309, @: honza.malik@seznam.cz, www.nanohach.cz

Petra Blau

Co se děje v Rolničce a Zvonečku

Čas letí jako splašený kůň, a sotva jsme se vzpamatovali ze smrtě vánočních koncertů, které se velice vydařily, hned jsme začali pracovat na nových písničkách.

Rozhodli jsme se totiž s Rolničkou a Zvonečkem reprezentovat naši školu na Krajské přehlídce sborů, která se letos konala v Sokolově 28. 3. 2015. I když rozhodování, jestli skutečně jet, bylo do poslední chvíle pro Rolničku nejasné. Bohužel se letos potýkáme s velkou nekázní dětí z 2. A, kteří do sboru chodí, a proto jsme váhali, zda Rolničku vůbec přihlásit. Program písní měly děti naučený s pohybově-rytmickými prvky, hrou na nástroje a celkově dobře padnoucím repertoárem, proto jsme se nakonec do Sokolova vypravili. Jaké bylo nadšení a radost, když si Rolnička vybojovala Zlaté pásmo ve své kategorii. Já jen doufám, že to pro děti bude ta správná motivace nejen k tomu, dál krásně zpívat, ale hlavně zlepšit celkovou náladu ve sboru a sjednotit kolektiv dětí tak, abychom si radostných a pohodových chvil užívali co nejvíce.

Sbor Zvoneček také na přehlídce v Sokolově zazářil. Ačkoliv je méně početný než Rolnička a nebyli jsme úplně kompletní, odvezli jsme si tak-

těž Zlaté pásmo a já sot v publiku našich dětí zněl celým sálem, když nás jako vítěze vyhlášovali. I zde jsme měli písně v doprovodu nástrojů, na bicí hráli Jakub Hrnko s Adamem Bednářem, který na poslední chvíli zaskočil za Jana Jiravu a tímto mu znovu děkujeme za obětavost a nasazení, s jakým se Adámek svého úkolu zhostil. Na flétny v písni Myší útěk hráli Ema Dubová, Anežka Beránková a Patrik Carbocci, který také svůj part zvládl nastudovat v krátké době za nepřítomnou Terezu Havlovou. Děkujeme jejich pedagogům, kteří jim s nastudováním partů pomáhali. Veliký dík patří také naší korepetitorce Vladimíře Hubené, která nám oba dva sbory doprovází.

Jako už tradičně každý rok, i letos jsme zpívali na Velikonočních trzích - 30. 3. sbor Rolnička a 1. 4. Zvoneček, tentokrát v prostranství u Becherplatzu. Počasí bylo skutečně aprílové, avšak když jsme stáli na pódiu, mraky vítr odvál a vykouklo sluníčko. Děti zpívaly krásně a s nasazením, proto i počasí se na chvíli uklidnilo, ale jakmile jsme dozpívali, přišla vánice a kroupy. Nebylo by lepší si proto pořád zpívat?

No a co nás ještě v letošním školním roce čeká? Sbor Zvoneček se

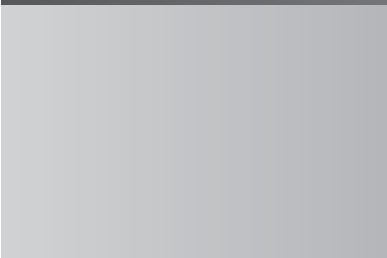
zúčastní veliké slavnostní události, o které sní snad každý sbor. Bude vystupovat v rámci Zahájení lázeňské sezóny 1. května 2015 spolu s Karlovarským symfonickým orchestrem a big bandem Milana Krajíce. Tato vzácná událost se uskuteční v sále nově zrekonstruovaného Národního domu. My se na tuto akci pečlivě připravujeme, těšíme, ale také z ní máme respekt. Bude to pro nás nová zkušenost a pevně věřím, že děti ze Zvonečku předvedou, že mají odvalu zpívat na tak významné akci, a že zazní jejich zlaté hlásky v plné své kráse.

Závěr školního roku patří Letnímu sborovému koncertu, který se koná 3. června a letos bude v duchu soudobých skladatelů a také skladatelů, kteří mají spojitost s naší školou. Můžete se tak těšit na pestrý program písní. Uslyšíte nejen písně, které nám pomohly získat Zlatá pásma na přehlídce, ale i premiéru skladby Karla Šimandla nebo Darii Moiseevy, naši bývalé žákyň, momentálně studující skladbu na Pražské konzervatoři. Abychom neusnuli na vavřínech, budeme pilně pracovat a zpívat a vy si nás pak přijďte poslechnout.

Karolína Kučerová

Naše sbory v německém městě Wiesbaden

ZPĚVÁCI ZE ZŠ A ZUŠ V NĚMECKÉM MĚSTĚ WIESBADEN

Již dva roky trvá přátelství a zároveň výměnné pobyty mezi pěveckým sborem Zvonek ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary a dívčím sborem z německého města Wiesbaden. Tento rok jsme měli termín odjezdu naplánován na sobotu 21. 2. 2015. V Čechách vrcholila chřipková epidemie a já tajně doufala, že náš sbor nijak neohrozí. Nakonec do autobusu s milým řidičem nastoupilo devatenáct dívek, čtyři chlapci a čtyři dospělí a mířili jsme směr krásné lázeňské město. Cesta utíkala velice příjemně a za šest hodin už nás vítaly německé rodiny v čele se sympatickým, ovšem velmi aktivním sbormistrem Gerdem. Musím říci, že přivítání bylo velice milé. Rodiče německých zpěváků pro nás připravili pohoštění, a tak se děti mohly pomalu „rozkoukat“ a seznámit se s prostředím pro mnohé z nich zcela novým. Později byly děti rozděleny do svých náhradních rodin. Někteří odjeli domů na večeři, pro jiné noví rodiče domluvili bowling či jiné činnosti. My učitelé jsme si užívali poslední chvílky odpočinku. Tušili jsme, že sbormistr Gerd nám všem připravil velice pestrý program.

Hned v neděli ráno jsme měli možnost zazpívat při bohoslužbě v největším kostele Wiesbadenu, zvaném Martkirche. Myslím, že pro mnohé z nás to byl nezapomenutelný zážitek. Po obědě nás čekala krátká sborová zkouška a dále výlet do blízkého města Mainz (Mohuč). Zde

jsem si prohlédl další nádherný kostel Steffanskirche s okny známého židovského malíře Marca Chagalla a dále muzeum Johanese Gutenberga, vynálezce technologie mechanického knihtisku.

Větší část pondělí patřila přípravám na večerní koncert. Pilně jsme nacvičovali skladby a těšili se vlastně na celý „zlatý hřeb“ našeho zájezdu. Koncert se konal v 19,00 hod. na městské radnici a začal společnou českou písní Šly panenky silnicí. Poté už nás přivítala zastupitelka města za odbor školství a kultury Rose – Lore Scholz. Projevila nadšení z naší návštěvy a popřála našemu česko-německému přátelství dlouhou budoucnost. Na koncertě vystoupil nejen náš sbor Zvonek a německý dívčí sbor, ale veliký úspěch sklídl také náš chlapec-ký vokální soubor, vokální trio a naše klavíristka Nikol Bukociová. Všechny výkony byly opravdu výborné a myslím, že všichni posluchači odcházeli s krásným hudebním zážitkem. V úterý ráno nás čekal už jen krátký koncert pro Gerhard – HauptmannSchule a pak už jen loučení. Děti měly opět plné oči slz a my učitelé krásný pocit z provedených koncertů a naplnění cíle tohoto výjezdu. Podařilo se nám získat nové přátele, poznat spoustu krásných míst, památek, ale hlavně získat nové hudební zážitky ze společného muzicírování. Protože o tomhle všem tyto naše výlety jsou. Ráda bych poděkovala všem, díky nimž jsme mohli do města Wiesbaden odjet.

Mgr. Miroslava Lendělová.

JAK SE NÁM DAŘÍ V GDP

Jednu z nejhezčích výstav, kterou připravili naši výtvarníci v galerii Duhová paleta, jsme viděli v únoru. Byla zajímavá svou pestrostí od plošných prací až po nepřehlédnutelné objekty z plastů. Pod těmito vznášejícími se objekty jsme našli možnost vyslechnout pohádkové příběhy těch nejmenších i životní příběhy starších, jednou snad budoucích herců, nyní nadšených žáků dramatického oboru ZUŠ A. Dvořáka ze třídy paní J. Rottové.

V březnu nám představil svou malířskou tvorbu karlovarský novinář pan Karel Soukup. Výstava se jmenovala „Obrazy na blbou náladu“. Prostory galerie se rozzářily pestrými a jasnými barvami, které v divákovi vyvolávaly radostné pocity. K tomu přispěl krásný hlas šansonierky Stanislavy Tothové a hudby Pepy Škulavíka. Také jsme se potěšili řadou fotografií, které nás seznámily se životem v New Yorku.

Mezi těmi veselými obrazy zazněly „Melodie, které hladí“ v přednesu žáků pěvecké třídy Štěpánky Steinové z naší školy. Duhová paleta v březnu zářila a byla plná pohody, na rozdíl od jarních plískanic venku.

V dubnu se představí ti nejmenší umělci z devíti mateřských škol v Karlových Varech. Přijďte se podívat, čím nás ti „malíčci“ asi překvapí. V příštích letech se s nimi můžete sejit jako s mladšími spolužáky.

Autorské čtení v tomto měsíci věnujeme nejstarším žákům z oboru autorské tvorby ze třídy paní Štěpánky Kačerové Lovacké. Poslechneme si literární díla mladých autorů za hudebního doprovodu jejich spolužáků. Květen bude věnován výstavě obrazů karlovarského rodáka pana Ladislava

Čáslavského, který nyní žije v Nepomuku. Pan Čáslavský je ab-

solventem karlovarského gymnázia, takže jeho výstava se stane také místem sledání bývalých spolužáků.

Jeden z nich, Ladislav Gerendáš, známý herec a hudebník, přijde zahrát při slavnostním zahájení výstavy.

Rádi v prostorách galerie přivítáme ještě jednou mladé umělce z dramatického oboru ZUŠ A. Dvořáka ze třídy paní J. Rottové.

Závěr letošního školního roku patří již tradičně našim žákům výtvarníkům a žákům dramatického oboru. Moc se těšíme na jejich výstavu a vystoupení.

Program výstav a literárních večerů najdete ve skřínce v prvním poschodí.

Všem přejeme krásné jaro, ještě hezčí léto a hodně krásných zážitků.

Za galerii Duhová paleta
Milada Machková

SOUTĚŽE ZUŠ

Letošní soutěže základních uměleckých škol v sólovém a komorním zpěvu, ve hře na dechové a bicí nástroje došly přes školní a okresní kola do krajských kol. I tentokrát naši žáci dosáhli vynikajících výsledků a máme i několik postupů do kol ústředních. Zde jsou výsledky nejen krajských kol, ale i soutěží, které nepatří do cyklu soutěží ZUŠ, přesto i zde jsme byli úspěšní:

VÝSLEDKY KRAJSKÉHO KOLA V SÓLOVÉM A KOMORNÍM ZPĚVU:

Štěpán Petr - 2. místo, Anežka Sulková -1. místo (Jana Přibilová),
Barbora Lelková - 2. místo, Eliška Tumpachová - 3. místo, Kateřina Mikešová - 2. místo (Karolína Kučerová),
Vojtěch Přiklopil - 2. místo, Ema Dubová -1. místo, Barbora Hlávková - 2. místo, Barbora Přiklopilová - 2. místo, Karolína Žiškova - 1. místo s postupem, Štěpán Tůma - 2. místo, Denisa Vajrychová - 1. místo s postupem a absolutní vítěz (Miroslava Lendělová),

Komorní zpěv

Lukáš a Štěpán Petrovi - 2. místo (Jana Přibilová)
Karolína Žiškova a Barbora Přiklopilová - 2. místo (Miroslava Lendělová)

VÝSLEDKY KRAJSKÉHO KOLA SOUTĚŽE ZUŠ VE HŘE NA DECHOVÉ DŘEVĚNÉ NÁSTROJE

Klarinet

Ela Vokáčová - 1. místo (Bohumila Trachtová), Adéla Pokorná - 2. místo (Leoš Kocián),

Saxofon

David Osvald - 1. místo (Leoš Kocián), Matěj Rothbauer - 1. místo s postupem
Adéla Šindelová - 2. místo, Karolína Kuberová - 2. místo, Kristýna Kanická - 1. místo s postupem, Pavlína Vavříková - 1. místo (Milan Krajíc),

Hoboj

Matěj Svoboda - 1. místo (Martin Petr),

Zobcová flétna

Anežka Sulková -1. místo, Alžběta Čamková - 1. místo, Štěpán Petr - 1. místo, Rebeka Šťastná - 2. místo, Matěj Rothbauer - 1. místo, Magdaléna Pitrová - 1. místo s postupem (Petr Čamek)
Viktorie Pilzová - 1. místo, Ondřej Vondráček - 1. místo (Dušana Čamková),
Anežka Beránková - 1. místo (Miljo Milev),

Příčná flétna

Zuzana Horská - 2. místo, Amálie Anna Jopková - 3. místo, Veronika Vaničková - 1. místo s postupem (Jarmila Štruncová), Adéla Svobodová 1. místo (Dušana Čamková),

VÝSLEDKY KRAJSKÉHO KOLA VE HŘE NA BICÍ NÁSTROJE:

Tereza Skalická - 2. místo, Jonáš Veselý - 2. místo, Vojtěch Hodl - 2. místo, Amálie Jopková - 3. místo (Václav Vejvoda),

CELOSTÁTNÍ PĚVECKÁ SOUTĚŽ B. MARTINŮ:

Barbora Přiklopilová - čestné uznání, Karolína Žiškova - 3. místo
Krajská přehlídka Pěveckých sborů Sokolov:
sbor Rolnička - zlaté pásmo, sbor Zvoneček - zlaté pásmo (Miroslava Lendělová a Karolína Kučerová),

KRAJSKÉ KOLO SOUTĚŽE KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK:

Kateřina Mikešová - 3. místo (Karolína Kučerová), Štěpán Petr - 3. místo (Jana Přibilová), Barbora Přiklopilová - 3. místo, Karolína Žiškova - 1. místo (Miroslava Lendělová).

Všem soutěžícím a jejich učitelům gratulujeme, děkujeme i všem korepetitorům a postupujícím žákům do ústředních kol přejeme hodně úspěchů.

Mgr. Karel Šimandl

OKÉNKO LITERÁRNĚ DRAMATICKÉHO OBORU ZUŠ

Na konci zimy

Berenika Lovacká, 18 let

Pod zasněženou strání u potoka si hrálo několik dětí. Začínal padat soumrak, když bylo z dálky slyšet volání maminek.

„Aničko, Honzíku, domů!“

„Ondro!“

Děti už byly na cestě k domovům, ale jedna holčička ještě na poslední chvíli roztáhla ruce a padla zády do sněhu. Párkrát zamávala rukama, nohama a pak už rychle vyskočila a běžela dohnat ostatní děti. Ve sněhu po ní zůstal anděl.

Brzy se setmělo, jak už to v zimě bývá, a andělíček zůstal sám. Ležel na zemi, a protože se nemohl pohnout, byla mu pořádná zima. Začínalo sněžit. Nejdřív pár vloček lehounce poletujících vzduchem, ale za chvíli už to byla taková chumelenice, že nebylo vidět na krok. Padající vločky si všimly nešťastného zmrzlého andílka.

„Musíš zamávat křídly a vzlétnout! Viděly jsme nahoře spoustu andělů, co to tak dělají. No tak, zamávej křídly!“ radily andělovi vločky.

Ten zkusil podle rady zamávat křídly. Ale křídla byla ztuhlá mrazem, tak se nepohnula ani o kousek. Zkusil to znova a znova a to už se křídla trochu zachvěla. Ještě jednou. A vtom se anděl vznesl ze země. Radostí se zatočil, poděkoval spadlým vločkám a pak už letěl skrz ty ještě poletující vzhůru k nebi.

Lily a skřítek

Štěpánka Smržová

Štěpánka Smržová

Štěpánka Smržová

Lily seděla na posteli a četla si knihu. Byla to pohádková kniha. Její ústřední postavou byl malý skřítek jménem Šmudla, který provázel jednotlivými kapitolami jako vypravěč. Lily si ho hned oblíbila, získal si ji svou veselou povahou a vtipnými poznámkami. Dívka byla do knihy tak začtená, že ani neslyšela, jak na ni volá maminka. Všimla si jí teprve, když vstoupila do dveří. „Lily!“ křikla na ni. Dívka sebou trhla a provinile vzhlédla. „Volám na tebe už potřetí!“ zlobila se maminka.“ Přestaň na chvíli číst a pojď umýt nádobí!“ „Jasně, mami!“ houkla Lily. Nechala knihu otevřenou a rozběhla se do kuchyně. Sotva odešla, z rozevřených stránek vykoukla malá hlava v zelené čepičce. Pak z knihy vyskočil malý skřítek, pootočil pár stránek a opět se ztratil v knize. Když se po chvíli Lily vrátila, překvapeně koukala na otevřenou knihu. „Že bych to nechala takhle?“ podivila se. Nalistovala stránku, kde skončila, a opět začala číst.

Další den se situace opakovala. Sotva Lily odběhla, z knihy vyskočil skřítek a přeházel něco v Lilyině pokoji. Pak zase zmizel a Lily se divila, co se to děje. Po pár týdnech, kdy se tyto záhady stávaly, se Lily rozhodla tomu přijít na kloub. Nechala knihu otevřenou, dělala, že odchází, a schovala se ve skřini. Po chvíli se z knihy vynořila hlavička, vyskočil skřítek a začal přehazovat věci. V tu chvíli Lily vyběhla a chňapla po něm: „A mám tě!“ Malá bytost překvapeně zapištěla a snažila se vykrotit, ale Lily držela pevně. „Au, prosím, nech mě!“ pištělo to stvoření. Lily si ho zvedla před oči: „Proč mi tohle děláš? A jak to, že nejsi v knize?“ Skřítek se začervenal. „Když já už tam nemám co dělat. Pořád jen vyprávět a nutit čtenáře k hledání souvislostí, to už mě nebaví!“ postěžoval si. „A tak musíš vyvádět takovou neplechu?“ zavrťela Lily hlavou. „Já si nemůžu pomoci!“ zapištěl skřítek. Lily ho opatrně postavila zpět na knihu. „Tak víš co? Já tě zítra vezmu do školy,“ navrhla. „Je tam jedna holka, co mně pořád dělá naschvály, tak jí můžeš něco vyvést!“ Skřítek radostně zapištěl: „Jasně! A rád!“ Lily se spokojeně usmála: „Taky budu ráda.“

Jak Lily slíbila, tak se také stalo. Skřítek jí ve škole pomohl od zlobení spolužačky, dívka tak měla klid a mohla se lépe soustředit na učení. Po nějakém čase se s malou knižní bytostí spřátelila natolik, že jí skřítek pomáhal uklízet v jejím pokoji. Lilyina maminka na to nepřišla a za vzorný úklid dávala Lily bonbóny, o které se dívka dělila se skřítkem. A vždycky, když se Lily začetla do knihy a objevil se tam její skřítek, oba dva kamarádi na sebe nenápadně mrkli.

Pár postřehů odjinud

Annie Nathalie Tranta, 14 let

Annie Nathalie Tranta

Zatímco tady řádila s rozmařilými výkyvy zima, já jsem měla možnost poznat jinou, pro mě neznámou kulturu. Nikdy by mě nenapadlo, že se zamiluji do tak rozdílného světa, jako je Asie. Po čtrnáctihodinovém letu mě ohromilo jedno z nejkrásnějších měst, Singapur. Už na letišti mě oslnilo, jak se všichni cestující i zaměstnanci usmívají a všude je čisto. Jiný svět, než u nás. Ze začátku jsem si nemohla zvyknout na časový posun a mnohonásobně větší teplo, než u nás vůbec kdy bývá, ale časem jsem se se vším srovnala. Moc jsem se těšila, až ochutnám asijskou kuchyni, ale bylo to úplně něco jiného, než jsem zvyklá z asijských restaurací u nás, a vlastně mě to trochu zklamalo. Po celou dobu jsem v Singapuru obdivovala čisté ulice a zajímavě oblečené lidi, ale nejvíc mě bavily úsměvy ostatních, neexistuje nic hezčího, než když vám někdo oplatí úsměv.

Navštívili jsme několik neuvěřitelných thajských ostrovů, kde jsem jezdila na slonovi, krmila opičky, smlouvala s místními prodejci. Když jsem si užívala teplého moře, písčných pláží a čerstvého ovoce, zdálo se nepochopitelné, že u nás teď právě řádí zimní plískanice v plné síle. Když se blížil čas návratu, ani se mi nechtělo zpět domů. Doufám a těším se, že se do Asie ještě někdy znovu podívám.

Tajemství našeho nového domu

Kateřina Kardošová

Kateřina Kardošová

Konečně. Všechny věci byly vybalené a dům téměř připravený k zabydlení.

Rozloučila jsem se s mámou, která stírala prach z kuchyňské linky, a s tátou, který se snažil zapojit televizi. „Dobrou noc Jull,“ zachrptěl táta a následně se rozkašlal. Máma zase začala nadávat na všudypřítomný prach, tak jsem rychle vyběhla schody, abych to nemusela poslouchat. Unaveně jsem otevřela dveře do svého nového pokoje a zavřela poněkud hlasitěji, než jsem chtěla. Lehla jsem si do postele a usnula.

Ráno jsem se probudila na zemi. Nové prostředí, nová postel, budu si muset zvykat. Otočila jsem se na druhou stranu, abych se chytla postele a vstala. Přitom jsem uviděla hromadu prachu pod postelí. Fúj, budu tu muset vyluxovat. Než jsem vstala, všimla jsem si, že v těch hromadách prachu něco leží. S odporem jsem ponořila ruku do prachu a vytáhla nějakou knihu. Otřela jsem z ní prach a sedla si s ní ke stolu. Byla těžká, tlustá a trochu poničená.

Váhavě jsem ji otevřela na první stránce. Byla popsaná rukopisem. Že by deník někoho z předchozích majitelů? Začetla jsem se. Byl to opravdu deník, psala si ho nějaká Stephanie, mladší než já. Žila tu asi před deseti lety, takže teď jí bude asi dvacet. Z toho, co si psala, se dalo vyčíst, že se něčím dost trápila, neměla to tu ráda, a dokonce přemýšlela o sebevraždě. Najednou deník končil

větou: „Musím jít, dopíšu to zejtra, tedy možná.“

Sklesle jsem zaklapla deník a šla dolů do kuchyně, protože mě máma volala na snídani.

Ten den jsme jeli nakupovat do blízkého města. Máma potřebovala závěsy a doplňky do kuchyně, táta zase zamířil do oddělení zahrady a kutilů.

Celý den jsem chodila za mámou jako duch a přikyvovala na každý dotaz typu: „ To by se tam hodilo, ne?“ Doufala jsem, že mi dá třeba nějaké peníze, ať si zajdu koupit něco pro sebe. Ale ne. Musela jsem strávit prázdninový den v obchodě, kde nešlo o hadry.

Domů jsme se dostali asi v šest. Na to, že jsme vyrazili v deset, to byl slušný výkon.

„Zapomněla jsem polštáře sem na gauč. Zítra se tam stavím znovu,“ poznamenala máma.

Zavřela jsem se v pokoji a hned jsem si všimla otevřené knihy na stole.

Když jsem přišla ke stolu, viděla jsem, že všechny předtím nepopsané papíry jsou nyní vytrhané a rozházené po pokoji. Když jsem je posbírala, s hrůzou jsem zjistila, že na všech je jedno jediné slovo: „Půda“.

Poprosila jsem tátu, ať se na půdu zajde podívat. Nejdřív nechápal proč, ale pak se mi ho povedlo přemluvit. Po několika minutách zeshora zakřičel, ať jdu do pokoje a počkám tam. Znělo to vyděšeně, ale rozhodně, tak jsem nic nenamítala a zavřela se v pokoji. Vyhodila jsem všechny vytrhané papíry a deník si znovu prohlédla. Když jsem ho zavřela, všimla jsem si velkého nápisu na deskách. „Děkuju,“ oznamoval. Než jsem si stačila cokoli pomyslet, uslyšela jsem zvenku přijíždět auto. Podívala jsem se z okna a spatřila sanitku a za ní ještě další auto. Z domu vycházeli policisté a dva záchranáři odnášeli tělo přikryté prostěradlem.

U večere bylo ticho. Rodiče na mé dotazy neodpovídali. Já si ale myslím, že pravdu tuším.

Zajatci Knihy

Jana Přistupilová

Jana Přistupilová

Jana Přistupilová

Jednoho pochmurného odpoledne, konkrétně v sobotu, si dvojčata Maty a Theo zašla do knihovny. Sedíce v tom nejzazším rohu se dali do čtení. Vybrali si tlustou knihu o kvantové fyzice. Ve škole zrovna probírali princip této teorie a Maty, která se tomuto oboru ráda věnovala, se to bráchovi pokoušela vysvětlit. Otevřeli knihu – její stránky byly na dotek velice jemné. Nervy Maty selhaly již na první stránce: „Zamysli se nad tou rovnicí, je to o chování elektronu, vymyslel ji Diracov, blbečku.“ „ Já nejsem žádnéj blbec, tady je to nečitelný pod tou kávovou skvrnou,“ postěžoval si ukřivděně Theo. „Tak si to domysli.“ Theův další komentář přerušilo takové zvláštní „plp“, asi jako když otevřete pero. Maty zamrkala: „Co to - „ větu ani nedokončila. Kolem nich zářila slonovinová běloba stran, nevěděli, jestli padají, nebo stojí. Všude to vypadalo naprosto stejně. Až na pár písmen a zvláštní hnědou skvrnu. Vlastně to byl oblak. Theo se vzpamatoval první. Se slovy: „Jé, podívej, to je ta skvrna od kávy!“ odběhl pryč. Maty nezbylo nic než ho následovat. Jako by ani pod nohama necítila zem. Krásně to tam vonělo po starých knihách. Theo se mezitím zvědavě dotýkal velkého hnědého neforemného fleku. Potom, co si ušpinil ruku od kávy, toho raději nechal. Oči se mu rozzářily a nadšeně zvedl hlavu. „Hustý! Maty, my jsme v tý knize.“ Maty naklonila hlavu. Také si to myslela, ale nechtěla si to připustit.

Zpoza rohu uvolněně vyšel muž v obleku, rozjařeně si pohvizdoval. Sotva je zaregistroval, vylétlo mu obočí až na čelo: „Vy jste tu noví? Vás neznám.“ Maty popošla blíž: „Co tady děláte?“ „No já tu normálně bydlím.“ Theo začal vyzvídat: „A co jako jíte?? Vy jste tu o hladu?“ Maty při otázce bratra zvedla oči v sloup: „Něco jíst musí, ty inteligente.“ „ Zaujal mě obal těhle knížky, a tak jsem nahlédl dovnitř a najednou mě to vcuclo. Zhmotní se mi tu všechna přání. Přišel jsem na to, že kdybych se chtěl dostat z knihy ven, musel bych vypočítat tu rozmázlou rovnici. Mohu vás pozvat na čaj?“ Maty pokrčila rameny a následovala ho. Theo za ní pobíhal jako ocásek, čímž Maty lezl pěkně na nervy. Hvízdající muž je dovedl do svého domu. V příjemně zařízeném obýváčku je usadil a odešel vařit čaj. Mezitím, co si oba prohlíželi interiér, se začaly ozývat zvenčí zvláštní zvuky. Až děsivě se to podobalo hlasu jejich třídní: „To ti říkám, takhle příšernou třídu bys nechtěla mít ani ve snu. Ty jim něco vysvětluješ a oni tě normálně celou hodinu nevnímaj. Pak se diví, že polovina z nich propadá.“ Theo vytřeštil oči: „ Panebože, ona nám bude otravovat život i tady.“ Maty se ušklíbla: „Tak pššt.“ Učitelka pokračovala ke své kolegyni: „A ta Maty vždycky musí mít poslední slovo.“ Maty zrudla, Theovi už zaškušaly koutky úst při pomyslení, jak jí to bude připomínat. Když vtom kolegyně jejich třídní odvětila: „Co ta Maty, ta ještě jde, ale to její dvojče, ten je blbej jako tágo.“ Mezitím vkrácel do místnosti s podnosem jejich hostitel. Položil před ně na stůl dva šálky s čajem. Maty přerušila Theovo srkání slovy : „Jak dlouho už tu jste?“ „Pár let.“ „ A vám se odtud nechce?“ „Ani ne. Nemám proč, splní se mi tu každé přání a venku nikoho nemám.“ Theovi přeskočil hlas: „Ale já tu zůstat nechci!“ Muž poposedl: „No tak to tu rovnici budeš muset vypočítat, jsem na tebe zvědavej. Máš ji napsanou tady na nástěnce.“ Theo vyděšeně pouilil oči na nástěnku. Pak začal něco strašně rychle drmolit. Maty si z toho moc nezapamatovala, ale znělo to fakt dobře. Naposledy ucítili vůni mockrát obrácených listů. Prostě a jednoduše se najednou všichni tři váleli v knihovně, svírajíc jednu knihu otevřenou na první straně... s doplněnou rovnicí. Maty se obdivně obrátila k Theovi: „ Ty bláho! Bráško, jak jsi to dokázal?“ Theo zaraženě odvětil: „Já nemám vůbec ponětí.“

Návrat draka

Miroslav Marek 10 let

Miroslav Marek

Miroslav Marek

Blížily se Velikonoce a Pepa se rozhodl, že si uplete pomlázku. Vydal se na cestu, až došel k rybníku, kde rostla vrba. A jak tak řezal proutky, zvedl se vítr a Pepa si vzpomněl na svého draka. V zimě uletěl, když rachejtle přepálila provázek, na kterém ho držel. Když se vracel přes les domů, uviděl draka zamotaného ve větvích. Byl celý vybledlý, málem ho nepoznal. Vymotal ho a vzal s sebou. Rozhodl se, že draka opraví a bude zase pouštět.

Šnek a Velikonoce

Miroslav Marek 10 let

Štěpánka Bošková, 11 let

Šnek se probudil ze zimního spánku. Podíval se na kalendář a hned začal hledat svou pomlázku a košík a pospíchal ven. Venku viděl, že už všechna zvířátka, a dokonce i lidé koledují, a tak se k nim přidal. Vykoledoval 10 bonbónů, 5 vajíček a 17 čokoládek. Už se chtěl pustit do koledy, ale vzpomněl si, že zapomněl na svou maminku, a tak spěchal ještě k ní. Dostal tu mnoho dobrot. Přesto, že už měl břicho plné, snědl pak ještě celou koledu a byl ještě pomalejší, než dřív. Možná se v tu chvíli stal dokonce nejpomalejším šnekem na světě.

Divočákovo probuzení

Sebastien J. Kačer, 10 let

Divočák se probudil ve své teplé noře, kterou mu vyčaroval Ježíšek za to, že mu v zimě pomohl roznést dárky. Uvědomil si, že má velký hlad, tak šel hledat něco k jídlu. Po chvíli narazil na Perníkovou chaloupku a hned se do ní pustil. Perník byl tvrdý, měl co dělat, aby ho ukousl. Vtom se spustil velký liják a chaloupka se začala rozpadat. V tu chvíli se na obloze objevila ježibaba na koštěti, pirátka vzduchu a za ní policejní vrtulník. Ježibaba se chtěla schovat v chaloupce, ale zbyla tu jen hromada rozmočeného perníku a tak letěla dál. Měla štěstí, vrtulník ji přestal pronásledovat, protože se nad lesem objevil Santa. Divočák nevěřil svým očím. Santa se snesl u amerického vojenského konvoje, který projížděl právě kolem a vytáhl lesklý balíček. Ukázalo se, že šlo o zapomenutý vánoční dárek. Divočák už víc vidět nechtěl. Otočil se a spěchal do hlubokého lesa.

Skřítek

Martina Mrázová, 10 let

Byl jednou jeden hodně malý skřítek a ten toužil být velký jako ostatní skřítkové. U maminky v knihovně našel jednu zvláštní knížku a šel se na ni zeptat Pokémona. Pokémon mu poradil, ať si ji celou přečte a že v ní najde svůj cíl. Skřítek ho poslechl a našel v knize radu, ať si udělá čaj ze zvláštních bylin. Bylo právě jaro, a tak bylinu našel skoro hned. Ale skřítkovi bylo po čaji moc špatně a vůbec nevyrostl. „Chyba byla určitě v té knize,“ pomyslel si skřítek a šel si užívat jara.

KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK V ROCE 2015

Hodnocení krajského a celostátního kola XX. ročníku soutěže Karlovarský skřivánek v roce 2015

Pořadatelé a vyhlášovateli XX. ročníku soutěže dětí v sólovém zpěvu Karlovarský skřivánek je ZŠ a ZUŠ K. Vary-Rybáře a Mezinárodní pěvecké centrum A. Dvořáka v K. Varech. Záštitu soutěži poskytli hejtman Karlovarského kraje JUDr. Martin Havel, primátor města Karlovy Vary Ing. Petr Kulhánec a ředitel Českého rozhlasu Plzeň PhDr. Zdeněk Levý.

Krajské kolo 20. ročníku dětské pěvecké soutěže v sólovém zpěvu Karlovarský skřivánek se konalo 9. a 10. února 2015 v aule ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary Rybáře.

Zúčastnilo se jej 52 dětí z Karlovarského kraje. V kategorii A1 (dětí do 10 let, které se neučí sólovému zpěvu) soutěžilo 5 dětí, v kategorii A2 (dětí do 10 let, které se učí sólovému zpěvu) soutěžilo 20 dětí, v kategorii B (dětí do 15 let, které se neučí sólovému zpěvu) soutěžilo 7 dětí, v kategorii C (dětí, které se učí sólovému zpěvu) soutěžilo 20 dětí.

Výsledky krajského kola hodnotila pětičlenná porota v čele s prof. Brigitou Šulcovou z Pražské konzervatoře. Dalšími členy byla z téže

konzervatoře profesorka Eva Svobodová, dirigent František Drs, profesor Pražské konzervatoře a muzikálový zpěvák Josef Štágr a profesorka z Konzervatoře J. Deyla v Praze Daniela Štěpánová - Šimůnková.

V kategorii A1 si vyzpíval první místo Jan Matocha, o druhé se podělily Chiara Sophie Kajtazi a Markéta Havlová, třetí místo získal Ondřej Albrecht a Jan Jirava. Všichni byli žáci ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary.

V kategorii A2 si první místo vybojovala Natálie Hagarová ze ZUŠ R. Schumanna v Aši. Druhé místo získal Josef Hornák ze ZUŠ F. Chopina v Mar. Lázních a také Eliška Lieblová ze ZUŠ Horní Slavkov. Třetí místa byla udělena dvě. Získali je Kateřina Mikešová a Štěpán Petr, oba ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary.

V kategorii B první místo získal Danny Takieddin ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary, druhé místo nebylo uděleno a o třetí se podělily Veronika Karešová ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary a Terezie Hofmanová z Gymnázia Sokolov.

V kategorii C bylo uděleno jedno první místo, které získala Karolína Žiškova ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Druhé místo patřilo Zoře Švejnové ze ZUŠ F. Chopina v M. Lázních

a Dominiku Oravcovi ze ZUŠ R. Schumanna v Aši, třetí místo získaly Barbora Přikolopilová ze ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary a Veronika Trsová ze ZUŠ A. Dvořáka Karlovy Vary.

Celostátního kola, které proběhlo 23. - 25. března 2015, se zúčastnilo 119 dětí z 10 krajů České republiky.

V kategorii A1 soutěžilo 23 dětí. První místo získal žák 1. ZŠ Sedlčany Martin Jůna, druhé místo si vyzpívala Adéla Růžičková ze ZŠ Nová Paka. Třetí místa byla udělena tři. Patřily Tereze Markové ze ZŠ Kamínky v Brně, Karolíně Beznoskové ze ZŠ Květnového vítězství v Praze a Vojtěchu Bajerovi ze ZŠ Stará Boleslav.

V kategorii A2 soutěžilo 29 dětí. První místo bylo uděleno Matěji Gajdošovi ze ZUŠ Náchod. Z druhého místa se radovala Jülie Michelová ze ZUŠ Rumburk, Emma Poláková ze ZUŠ Jižní Město Praha a Klára Stoková z Gymnázia a Hudební školy hl. města Prahy. Třetí místa udělila porota tři. A to Josefu Hornákovi ze ZUŠ F. Chopina Mar. Lázně, Veronice Havlíčkové z pěveckého sboru Kampanela v Brně a Pavlu Tomkovi ze ZUŠ Červený Kostelec.

V kategorii B soutěžilo 28 dětí. První místo získal Jáchym Šíma ze

ZŠ Laštůvkova Brno. Druhé místo si vyzpívali Adéla Prostějovská z Gymnázia Křenová v Brně, Jan Chudan z Gymnázia Benešov a Šimon Hanáček ze ZŠ Přemyslovo nám. v Brně. Třetí místo si rozdělili Jan Pokorný ze ZŠ Kamenická v Děčíně a Lukáš Fejtek ze ZŠ Staňkov.

V kategorii C zpívalo 39 dětí. Porota udělila jedno první místo a to Filipu Bradovi ze ZUŠ J. S. Bacha v Dobřanech. Dvě druhá místa získaly Viktorie Frühaufová ze ZŠ Chválenická v Plzni a Tereza Kovaříková ze ZUŠ T. Brzkové v Plzni. Třetí místo získal Matěj Vrbík z pěveckého sboru Kampanela v Brně, Kryštof Kohout ze ZUŠ T. Brzkové v Plzni a Sofie Finková ze ZUŠ Jižní Město v Praze.

V čele poroty celostátního kola zasedla prof. Brigita Šulcová z Pražské konzervatoře. Dalšími členy byli prof. Jarmila Chaloupková z pardubické konzervatoře, prof. Daniela Šimůnková - Štěpánová z Konzervatoře J. Deyla z Prahy, profesorka Konzervatoře Praha Eva Svobodová, profesor Konzervatoře Praha a muzikálový zpěvák Josef Štágr a významný operní dirigent František Drs.

Krajské i celostátní kolo soutěže

mělo publicitu v televizi i místním tisku.

V letošním ročníku soutěže získali vítězové opět mnoho hodnotných věcných cen díky jejím sponzorům a podporovatelům. Byli jimi Karlovarský kraj, Město Karlovy Vary, Český rozhlas Plzeň, Bohemia lázně a. s., Bristol a.s., LIAS Vintřov, Karlovarské městské divadlo, Median s.r.o., Petr Strnad, Tchibo café, Monika Zámečníková, Radek Stehlík, JUDr. Ronald Němec a Řád křížovníků s červenou hvězdou.

Zahájení soutěží v jednotlivých dnech a rozdělování cen se zúčastnili funkcionáři kraje a města Karlovy Vary.

Letošní jubilejní ročník Karlovarského skřivánka zaznamenal vysokou účast zpěváků z více jednotlivých krajů oproti minulým ročníkům soutěže. Díky ní jsme měli šanci vyslechnout si celou řadu výborných pěveckých výkonů, jež diváci bohatě odměňovali potleskem. Tato akce byla finančně podpořena Statutárním městem Karlovy Vary.

Mgr. Miroslava Lendělová,
tajemnice soutěže

Filip Brada
vítěz kategorie C

Karolína Žiškova
naše žákyně, účastnice celostátního kola

Matěj Gajdoš
vítěz kategorie A2

Martin Jůna, vítěz kategorie A1

Jáchym Šíma (vpravo), vítěz kategorie B

INFORMAČNÍ KIOSKY

Elektronická žákovská knížka se stává běžnou součástí školní docházky, a to nejen na naší škole. Není se čemu divit, v dnešním světě je běžné spravovat přes internet spoustu věcí, od objednávání obědů, přes nakupování, finance, dokonce i po zdravotní záznamy. Nevím, jestli je to správné, ale takový je svět.

Čhtěli bychom vám, rodičům, co nejvíce usnadnit přístup k přehledu

prospěchu vašich dětí, například při čekání na děti při odpoledním vyučování. Nebo se také stává, že zrovna nemáte možnost podívat se do “žákovské” z domova, například z technických důvodů. Proto jsme se rozhodli pořídit dva informační kiosky, jejichž prostřednictvím se do systému Bakaláři vždy dostanete, a to přímo z naší školy. Jeden nainstalujeme ke vstupu do budovy druhého stupně (bu-

dova Šmeralova 15), druhý na chodbu prvního patra prvního stupně (budova Šmeralova 40). Bude se jednat o nástěnná zařízení s jednoduchým dotykovým ovládáním. Také bude možné se z kiosků podívat i na školní internetové stránky, případně objednat stravu ve školní jídelně. Předpokládáme spuštění koncem dubna 2015.

Jan Tumpach

www.zsazus.cz

Základní škola a základní umělecká škola Karlovy Vary, Šmeralova 336/15, příspěvková organizace, 360 05 Karlovy Vary.
Jazyková úprava: Mgr. Pavlína Harcubová, grafický návrh: Mgr. Jitka Barochová, sazba a grafická úprava: Jan Tumpach, DiS.
Vytiskla tiskárna Median s.r.o.

